

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui:

Pascaru Vadim xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.01.2018 – 19.01.2018;

Instanța de apel: 23.02.2018 - 05.12.2018;

Instanța de recurs: 15.02.2019 – 20.03.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 ianuarie 2018, cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Pascaru Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Codul penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de probațiune de 1 (un) an.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului întocmit, Pascaru Vadim a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală, în următoarele circumstanțe: la 26 septembrie 2017, aflându-se în mun. Chișinău, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, o obținut o substanță stupefiantă, pe care o păstra la sine în scop de consum personal.

Ulterior, în aceeași zi, aproximativ la orele 16.50, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. xxxx, a fost verificat de către colaboratorii de poliție ca persoană

suspectă în consumul de droguri. Tot atunci, Pascaru Vadim a aruncat la sol un pachetel de polietilenă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Pascaru Vadim a comis păstrarea ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Codul penal.

3. Nefiind de-acord cu sentința în cauză, procurorul a declarat apel, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pascaru Vadim să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora, pe un termen de 5 ani, iar conform prevederilor art. 90 Codul penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei, pe un termen de probă de 5 ani și dispusă încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare suportate din contul bugetului de stat pentru efectuarea expertizei în sumă de 3699 de lei.

În motivarea apelului a indicat că:

- sentința contravine prevederilor legale și anume, conform prevederilor art.227 alin.(1), art.229 alin.(1), art.385 alin.(1) pct. 14) Cod de procedură penală;

- la soluționarea chestiunii privind aplicarea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii incriminate, de personalitatea inculpatului, care este cu antecedente penale stinse, fiind anterior condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, infracțiune prevăzută de art. 217 alin.(2) din Codul penal și că pe caz nu există careva circumstanțe atenuante, iar ca circumstanță agravantă a fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art. 24 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, a fost admis apelul declarat, inclusiv din oficiu, casată total sentința instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pascaru Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit.b) Codul penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin droguri și analoage ale acestora pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art.90 Codul penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

Cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului a fost respinsă.

4.1 Colegiul penal a reținut că, prima instanță nu a constatat fapta comisă de inculpat în acest sens expunându-se doar referitor la învinuire. Utilizarea frazei *”...potrivit rechizitoriului întocmit, Pascaru Vadim a comis fapta prejudiciabilă*

prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală în următoarele circumstanțe ...” indică la faptul că a avut loc o redare a învinuirii prezentată de către procuror și nu au fost redată circumstanțele de fapt stabilite de către instanța de judecată.

Colegiul penal a constatat următoarele circumstanțe de fapt (*fapta comisă de către inculpat*): Pascaru Vadim, la 26 septembrie 2017, aflându-se în mun. Chișinău, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut o substanță stupefiantă, pe care o păstra la sine în scop de consum personal. Ulterior, în aceeași zi, aproximativ la ora 16.50, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. xxxx, a fost verificat de către colaboratorii de poliție ca persoană suspectă în consumul de droguri. Tot atunci, Pascaru Vadim a aruncat la sol un pachetel de polietilenă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Pascaru Vadim a comis păstrarea ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari, adică infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Codul penal.

Probele prezentate de către procuror sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, demonstrând cu certitudine vina inculpatului Pascaru Vadim în comiterea infracțiunii.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7,61,75 Cod penal și anume, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Colegiul penal a menționat că, prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele comise, însă aceasta nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică. Recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului.

Conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de inculpat, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave. Ca circumstanță atenuantă cu referire la art.76 Codul penal, Colegiul a reținut faptul că inculpatul se căiește de cele comise, iar circumstanțe agravante conform prevederilor art.77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Având în vedere cele menționate și ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul penal a considerat necesar a aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal și suspendarea executării pedepsei privative de libertate pe un termen de probațiune de 4 ani.

Colegiul penal apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta

comisă, iar stabilirea termenului de probațiune în mărimea indicată va asigura, un comportament adecvat al inculpatului și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Reieșind din circumstanțele cauzei și prevederile legii penale, având în vedere lipsa circumstanțelor agravante în vinovăția inculpatului și prezenta celor atenuante instanța concluzionează că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei stabilite mai sus.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, Colegiul a indicat că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum pledează procurorul.

Astfel, se reține că expertiza menționată a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii gradului vătămării corporale, în rezultatul săvârșirii infracțiunii de către inculpat, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul dat, Colegiul penal a menționat că astfel de cheltuieli ce sunt suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

5. Împotriva deciziei în numele inculpatului a declarat recurs ordinar avocatul Bîrcă Ludmila, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 1 an.

În motivare recursului a indicat că, ținând cont de circumstanțele stabilite de către instanțele de judecată, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 1 an, își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvârșind o nouă infracțiune.

6. Referință pe marginea recursului a depus procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă pentru infracțiunea săvârșită.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia conform prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, care stipulează că *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului declarat autorul invocă ca eroare de drept pct. 10) alin. (1) al art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia *hotărârile instanței de apel*

pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În acest sens, Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită cu aplicarea art.90 Cod penal.

Analizând temeiul invocat, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră că, în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. art. 61,75,90 Cod penal, precum și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Pascaru Vadim poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

În ce privește argumentele apărătorului cu privire la posibilitatea aplicării termenului de probațiune de 1 an, conform prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului și reieșind din cele expuse supra, din materialele cauzei, instanța de recurs conchide că, concluzia instanța de apel referitor la stabilirea pedepsei și a termenului de executare în privința inculpatului este legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin casarea soluției instanței de fond, aplicând în privința inculpatului o pedeapsă nonprivativă de libertate, pedeapsă care răspunde

scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

În consecință, Colegiul conchide că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui Pascaru Vadim, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 26 aprilie 2019.

Președinte:

Judecători:

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun